

Abstrakt

Předmětem diplomové práce jsou normativní a instrumentální aspekty compliance se zákonem a spolupráce se systémem trestní spravedlnosti v české společnosti, konkrétně důvěra v policii a trestní soudy a jejich vnímaná legitimita, osobní morálka a vnímané riziko postihu. Cílem práce bylo v českém prostředí empiricky ověřit revidovaný Tylerův model procedurální spravedlnosti ve vztahu ke complianci, tak jak byl navržen Jacksonem et al. (2011). Rozbor zdrojů k tématu naznačil možná omezení funkčnosti modelu v české společnosti, zejména s ohledem na nízkou důvěru české veřejnosti v policii a soudy a jejich nízkou vnímanou legitimitu. Empirická analýza dvou reprezentativních datových souborů (ESS Round 5 2010, Bezpečnostní rizika 1999) s využitím strukturního modelování však naznačila, že důvěra v procedurální spravedlnost policie je v české společnosti - narozdíl od strachu z postihu – důležitým nepřímým faktorem pro predikci compliance. Jako relativně nejvýznamnější prediktory compliance se v české společnosti ukazují závazek poslušnosti zákona ovlivňovaný zejména důvěrou v procedurální spravedlnost a osobní morálka. Model nebyl potvrzen v případě soudů, ani pro data z roku 1999, pravděpodobně kvůli nízké vnitřní konzistenci některých škál.

Klíčová slova

důvěra, legitimita, trestní spravedlnost, compliance